

Stretko SNOV 8

Téma: Sviatosti

1. Spoznaj

Stále prežívame pôstne obdobie. To vyvrcholí na Veľký piatok a udalosťami tzv. veľkonočného trojdnia (Zelený štvrtok – Veľký piatok – Biela sobota) žijeme prakticky počas celého pôstu.

V obradoch Veľkého piatku je aj táto veta: „... On sa nesmiernou láskou obetoval za nás, keď sa nechal pozdvihnúť na kríž. Z jeho otvoreného boku vyšla krv a voda, z neho pramenia aj sviatosti Cirkvi.“

Známa „poučka“ vraví, že sviatosti sú viditeľné znaky neviditeľnej Božej milosti. Nevymyslel ich žiadny človek, ich pôvodcom je sám Ježiš.

Pre istotu si ich vymenujme:

1. Krst
2. Eucharistia
3. Sviatosť zmierenia
4. Birmovanie
5. Sviatosť manželstva
6. Sviatosť kňazstva
7. Pomazanie chorých

Dajú sa deliť do menších skupín podľa rôznych kritérií, sú napr. sviatosti, ktoré prijímeme raz za život (krst, birmovanie, sviatosť manželstva/kňazstva); Eucharistiu môžeme za bežných (nepandemických) okolností prijímať aj každý deň, sviatosť zmierenia či pomazanie chorých podľa potreby.

Niektoré sviatosti sme už spomenuli v predchádzajúcich témach, sviatosti birmovania sa budeme venovať podrobnejšie neskôr. Nebudem vás teda teraz trápiť len suchou teóriou o ich pôvodne, ale pozrieme sa na každú sviatosť najmä z praktického hľadiska, ktoré budete (neraz) v živote riešiť.

Krst

V krste sa zbavujeme dedičného hriechu a vstupujeme do spoločenstva Cirkvi. Môžeme ho teda **priať len raz za život**. V dobe prvých kresťanov krst prijímali dospelí ľudia (dnes sa dospelým ľuďom, ktorí sa pripravujú na krst, hovorí katechumeni), postupne sa ale ustálilo krstiť malé deti.

Rodičia, ktorí vnímali dôležitosť duchovného dobra, ktoré krst prináša, dávajú **krstiť deti hneď po narodení**. Prečo? Dlhé storočia to bolo preto, lebo medicína nebola na takej úrovni a mnohé deti zomierali pár dní po narodení (na choroby, proti ktorým sme dnes očkovaní) alebo sa nedožili ani 5 rokov.

Od tých čias medicína pokročila, ale duchovné hladisko sa vôbec nezmenilo: naopak – veriaci rodičia, ktoré chcú pre svoje deti to najlepšie, rozhodujú sa dať ich pokrstiť už ako malé. Nerobia to preto, aby dieťaťu niečo nanútili, ale preto, lebo ho **chcú vychovávať v tej viere, ktorú sami žijú**. To, či sa rozhodneme prijať Boha do svojho života, je potom na každom z nás – rodičia nám k tomu dávajú len potrebný základ a ideálne aj vzor.

Každý z nás by mal povedať Bohu aj svoje **osobné áno** vtedy, keď si bude uvedomovať, čo pre neho znamená. Niektorí to dokážu v 15 rokoch, niektorí v štyridsiatke, niektorí sa k tomu možno dopracujú až v starobe.

Na krst sa pozrieme aj z druhej strany. Už onedlho, po prijatí sviatosti birmovania, a po dovŕšení 16 rokov budete sami môcť byť **krstnými rodičmi**. V mnohých rodinách je pomerne ťažké nájsť toho, kto sa môže krstným rodičom stať. Okrem spomínaných 2 podmienok (vek aspoň 16 rokov a prijatá sviatosť birmovania) by to mal byť človek, ktorý sám kresťanskú vieru úprimne žije a ak už je ženatý/vydatá, mal by to byť cirkevný sobáš.

Žiaľ, mnohí, ktorí by krstnými rodičmi mohli byť, sa nimi nemôžu stať často práve preto, lebo nemajú cirkevný sobáš. Potom sa hnevajú na kňazov a povedia, že Cirkev im v niečom bráni. Ako však môže túto dôležitú funkciu plniť niekto, kto sám nevidí zmysel v sviatostnom živote?

Tiež sa stáva, že si rodičia vyberajú pre svoje deti za krstných rodičov podľa toho, akí sú majetní a aké darčeky budú môcť ich deťom darovať. Jasné, aj to patrí k tomu – sama mám dve krstniatka a rada im kupujem hračky, knižky aj sladkosti. Byť krstným rodičom však znamená najmä **pomáhať rodičom pri výchove vo viere**. Znamená to sa za svoje krstniatka modliť, **ale aj sa modliť s nimi**. Zobrať ich do kostola aj im vysvetliť, prečo si v tom kostole kľakáme. A celkovo im **vedieť odpovedať na ich zvedavé otázky** o Bohu.

Ešte väčší level ako byť krstným rodičom je samozrejme byť **rodičom dieťaťa**, ktorého budete raz chcieť pokrstiť.

Krst nie je len nejaká prvá party, ktorú budete môcť po narodení bábätko s rodinou zorganizovať, **krstiť deti by ste nemali ani preto, lebo si to želá babka** alebo len preto, že sa to patrí. Pri krste má byť **nádej, že bude dieťa vychovávané v katolíckej viere**. Ak taká snaha úplne chýba, má sa krst radšej odložiť (opäť častý, ale nepochopiteľný dôvod hnevu na Cirkev). Krstom sa to predsa nekončí, svojho krstného rodiča vidí dieťa len občas, ale mamu/otca stále – preto aj vy budete mať byť svojim deťom **prvým vzorom vo viere**.

Možno ste teraz nešťastní z toho, ako vás pred birmovkou drtíme všetky tie veci o Bohu, vykúpení, hriechoch a pod., ale to je dôležité práve preto, aby ste ako dospelí kresťania mali jasno v tom, v čo veríte a vedeli to vysvetliť a obhájiť pred každým, kto sa vás na to bude v živote pýtať.

Eucharistia

O Eucharistii sme si už hovorili v stretku SNOV č. 5. Opäť teda ešte pár praktických vecí.

V Eucharistii sa osobne stretávame s Ježišom, ktorý je v nej **skutočne** (nielen symbolicky) prítomný. Je ťažké rozumom pochopiť, ako veľký Boh môže byť súčasťou kúska chleba, dôležité je to preto prijať s vierou.

Túto sviatosť ste prvýkrát prijali, keď ste boli tretiaci. Už ste sa niekedy zamýšľali, prečo práve vtedy a nie povedzme o rok skôr alebo neskôr? **Na prijatie Eucharistie je potrebný vek aspoň 8 rokov**, a to preto, aby si dieťa dokázalo **uvedomiť** istú abstraktnosť (**že Ježiš je prítomný** v kúsku oblátky – rozlíšiť klasický chlieb a nebeský Chlieb), aby dokázalo mať **vnútornú túžbu** po jej prijatí, a najmä, keďže je na to potrebné mať čisté srdce, ktoré získavame v svätej spovedi, malo už istú **mieru rozlišovania** toho, čo je dobré a čo je zlé a vedelo si **uvedomovať vlastnú zodpovednosť** za svoje skutky.

Birmovanie

Spolu s krstom a Eucharistiou tvorí skupinu **sviatostí uvádzania do kresťanského života**. Takže ako pokrstený človek, ktorý bol na svätom prijímaní a na birmovke, sa aj z teba stane dospelý katolík.

V normálnom živote sa dospelosť (plnoletosť) riadne oslavuje: 18-ročný človek môže voliť, piť alkohol, podnikáť a dostáva vodičák.

Čo znamená byť dospelým katolíkom? V praxi to, že môžeš byť krstným a/alebo birmovným rodičom. (Na sobáš v kostole birmovku nepotrebuješ.)

Oveľa dôležitejšie je ale to neviditeľné, pretože v tejto sviatosti dostávame **plnosť darov Ducha Svätého**, ktorých základ sme dostali pri krste.

Keď toto píšem, práve sa začína manchesterské derby. Skôr ako Pep Guardiola pošle Kevina de Bruyneho na ihrisko, položí mu ruku na rameno a udelí mu posledné pokyny. Tak nejako sa dá chápať aj táto sviatosť: tiež ti pri nej birmovný rodič položí ruku na rameno, a kým vybehneš na ihrisko života, dostaneš Ducha Svätého, ktorý ti bude **radiť**, čo máš robiť, bude ti **pomáhať sa rozhodovať** a bude ti **dávať silu**, ktorú budeš potrebovať. Guardiola je skvelý motivátor pri futbale, ale až **Duch Svätý ťa namotivuje žiť ako zodpovedný kresťan**.

Spomínaš si, čo som písala o poslaní byť (krstným) rodičom a o tom, že musíš mať jasno v tom, v čo veríš? Rodičovstvo je iba jedna oblasť života. A birmovka ti ani nepomôže v tom, že zo dňa na deň budeš hneď všetko chápať a všetko si pamätať. Neznamená to, že ťa osvieti a odteraz už budeš svätým. Na tom budeš musieť makať rovnako ako my všetci. Birmovkou na to však dostaneš všetku potrebnú výbavu, aby si sa k tomu, ako by si sám chcel svoju vieru žiť, každý deň o kúsok bližšie približoval.

Všetky stretká, úlohy, omše, spovede, všetko, čo od teba vyžadujeme, nie je preto, lebo si potrebujeme odľahčiť niečo v tabuľke. Lenže ak máš problém ísť na omšu či na spoved' teraz, ako chceš svoju vieru žiť po birmovke?

A vôbec, je to pre teba dôležité?

Preto si možno aj v rámci tejto témy odpovedz sám pre seba na to, ako touto prípravou prechádzaš. Je jednoduché ju absolvovať bez väčšej námahy. Vyklikať pár úloh, odsedieť si pár omší, ísť sem-tam na spoved'. My máme prehľad o tom, kto to robí poctivo a kto len aby bolo. Ale nezabudni, jediný, komu svojim nezáujmom ublížiš, si ty sám :)

P.S.: O zvyšných sviatostiach na budúce.

2. Nauč sa

Youcat otázky (niečo z toho už bolo, tak si zopakuj): 172 – 178, 194 – 223

3. Otestuj sa

<https://knihy.typeform.com/to/wH33NTC6> (test vyplň do 21. marca)

4. Vyskúšaj

- spýtaj sa rodičov a krstných rodičov na svoj krst: ako prežívali, keď ťa dali pokrstiť?
- pospomínaj na svoje prvé sväté prijímanie, popozerať fotky, kukni DVD zo slávnosti a pripomeň si, ako si to všetko vtedy prežíval
- zamysli sa, ako vnímaš svoju prípravu na birmovku, či môžeš niekde zlepšiť svoj prístup a či to berieš úprimne a autenticky; ak na birmovku ideš len preto, lebo si to želá niekto v rodine, skúste sa o tom doma porozprávať